

PREDGOVOR

Jadransko more jedna je od sastavnica Sredozemnoga mora i pripadajućega kulturnopovijesnoga kruga unutar kojega su se odvijali najvažniji događaji svjetske povijesti. Na obale Jadranskoga mora izlazi šest europskih država. Bosna i Hercegovina, Slovenija pa i Crna Gora imaju razmjerno kratku obalnu crtu, znatno je dulja albanska obala, no dvije preostale države zauzimaju glavninu obale. To su Italija, koja zauzima zapadni i sjeverni dio obale, te Hrvatska, kojoj pripada najveći dio istočnoga, osobito slikovitoga dijela jadranske obale s pripadajućim otočnim nizom. Hrvatska obala nadaleko je poznata po svojoj prirodnoj ljepoti i blagoj klimi koja omogućuje boravak na moru tijekom cijele godine. Doda li se tomu raznolik i dobro očuvan biljni i životinjski svijet te bogato spomeničko naslijeđe, nimalo ne čudi što se upravo hrvatski Jadran u svijetu prepoznaje kao poželjno odredište sve većega broja posjetitelja.

Republika Hrvatska obaseže 56 542 četvorna kilometra kopnene površine, a pripada joj i više od 31 000 četvornih kilometara obalnoga mora, koje se sastoji od unutrašnjih voda i teritorijalnoga mora. Morska obala u sastavu Republike Hrvatske duga je 5835 kilometara. Kada se taj podatak usporedi s površinom hrvatskoga kopna, slijedi zaključak da je Hrvatska jedna od najmaritimnijih zemalja ne samo na Sredozemlju nego i u cijelome svijetu. Kopneni dio obale proteže se na 1777 kilometara, a duljina obalne crte hrvatskih otoka, kojih ima 1185 svih veličina, iznosi čak 4058 kilometara. Duž obale mnogo je slikovitih uvala i luka, povijesnih gradova i skladno građenih malih naselja. Neki od tih gradova ili pak pojedine građevine u njima ubrajaju se među najljepše primjerke graditeljskog umijeća, a pet ih je svoje mjesto našlo i na UNESCO-ovu popisu svjetske kulturne baštine (Eufrazijeva bazilika u Poreču, romanička jezgra grada Trogira, katedrala u Šibeniku, Dioklecijanova palača u Splitu, stara gradska jezgra Dubrovnika). Na hrvatskom obalnom području nalaze se i tri nacionalna parka (Brijuni, Kornati, Mljet).

Kako je broj nautičkih turista na Jadranu u stalnom porastu, Leksikografski zavod Miroslav Krleža iz Zagreba, specijalizirana nacionalna ustanova za izradu enciklopedijskih i sličnih edicija, još je 1975. objavio prvo izdanje Nautičkoga vodiča u okviru programa svojih sekundarnih izdanja. Otada su objavljena mnogobrojna obnovljena izdanja toga vodiča te je preveden na nekoliko jezika (engleski, njemački, talijanski, mađarski, poljski). Nautički priručnik u izdanju Leksikografskoga zavoda postao je vrijednim pomagalom za plovidbu obalnim morem, ali i izvorom osnovnih informacija o obalnim naseljima, lukama i marinama. Ovo izdanje, nazvano *Nautičkim vodičem hrvatskoga Jadrana*, prvi je put priređeno u suradnji s drugom ustanovom nacionalne važnosti, Hrvatskim hidrografskim institutom iz Splita. Koliko god društvene misije dviju nacionalnih ustanova bile različite, njihova suradnja na ovome tipu priručnika zapravo je logična i razumljiva.

U zajedničko izdanje unesene su najnovije spoznaje i informacije. Korištena je dokumentacija obiju ustanova, publikacije koje objavljuju Croatian Marinas Association u Rijeci, Adriatic Club International (ACI) te inozemni lučki priručnici. U prvom dijelu *Vodiča* nalaze se izvodi iz najvažnijih propisa u vezi s plovidbom te druge obavijesti važne za sigurnost plovidbe hrvatskim obalnim vodama. U drugom, glavnom dijelu *Vodiča*, opisane su luke i marine kao i drugi vezovi i uvale pogodne za sidrenje te morski putevi i kanali. Podatke upotpunjuju višebojne pregledne karte i planovi opisanih lokacija, skice i fotografije. Uključene su osnovne informacije o kulturnopovijesnim znamenitostima koje bi svakako trebalo posjetiti te o kulturnim i zabavnim događanjima koje ne bi trebalo propustiti. Naposljetku, *Vodiču* su priložene pomorske kursne karte u mjerilu 1 : 300 000 izrađene u Hrvatskom hidrografskom institutu iz Splita, koji objavljuje i službene nautičke karte.

Uredništvo